

са помоли на Бога. А оученицы тѣ до дѣ ношѣ страдаехъ сами по средѣ морето, зацо то вѣтра имъ вѣше противенъ на плаваніе то, но четвѣртѣ тѣ стражъ на нецѣк видѣхъ го дѣто ходеше по воды тѣ на морето, и зацо то сѣкахъ, чи е нѣкой прозракъ, оуплашихъ са: но като чѣхъ гласа мѣ когате имъ рече: Дерзайте азъ съмъ. не войтеса, оутѣшихъ са. Тога Петръ поиска изволеніе да вѣрви и той по воды тѣ като Исуса. Исусъ мѣ дади изволеніе и той стѣпа на воды тѣ, но зацо то го вѣше страхъ хвати да потѣнѣва, а Исусъ го оулови за рѣкъ тѣ, и го пехъли за маловѣріе то мѣ. И като възвѣзи Исусъ на коравла той часъ вѣтра оулѣжа. —

§- 31. Петръ признава Исуса като Свѣтлый Божій.

Оутринѣ тѣ на вторый день народы тѣ го поисквахъ пакъ тамъ дѣто вчерашный день са наситихъ превѣдно, и като него намѣрихъ, преминяхъ на Тивѣриада и отъ тамъ пакъ на Капернаѣмъ; дѣто ги совѣтѣва Исусъ такъ: „Не искайте того, кито е прѣвременъ, но того, кито е сѣвзалъ отъ небото, и той съмъ азъ.“ И като имъ рече: „Хлѣвъ, дѣто цѣ ви дамъ, е мѣса та плоть.“ Жидове тѣ зацо то не разѣмѣвахъ едно такво высокомысленно наставленіе, прѣхъ са и дѣмахъ: какъ може той да ни даде плоть тѣ си да идемъ? И многема отъ дрѣги тѣ мѣ оученицы. разгнѣвени заряди тыа дѣми, рептахъ, зацо то имъ са видѣ тажко, и зато го напѣстихъ. А дванаѣстима та мѣ вѣрны оученицы сѣстанахъ при него. Той ги попыта: Да не цѣте, рече, и вы да си идите? тога Петръ като отъ странѣ тѣ и на дрѣги тѣ рече: Господи при кого да идемъ? Ты имашъ словеса, кито давашъ вѣчный животъ; И мы пѣвѣрвахъмы и пѣзнавахъмы, дѣто си ты Свѣтлый Божій. И Исусъ тога имъ даде спорѣдъ загатки да разѣмѣхътъ, чи помеждѣ имъ има единъ дѣавола; и разѣмѣвшѣ за Искаріотскій Іуда, кито го придаде сетнѣ.